

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/15/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814206982
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5814206982.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Kotrčovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: X. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. D. XXXX/XX, X., zastúpený JUDr. Ľubomírom Kubošom, advokátom so sídlom Y. XX, X., proti žalovanému: Ing. E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XXXX/XX, X., zastúpený JUDr. Miroslavom Bachyncom, advokátom so sídlom E. XXX, o zaplatenie 1.000 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. 2C/93/2014-192 zo dňa 10. mája 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdzuje.

Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu žalobcu zamietol, žalovanému a Slovenskej republike priznal nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v celom rozsahu. Z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k presvedčeniu, že žalobca v tomto súdnom konaní neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by pôžičku v ním tvrdenej výške žalovanému poskytol. Uviedol, že k pôžičke nedochádza len na základe dohody strán účinným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy o pôžičke, ale aj skutočným odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi. Teda veriteľ si musí splniť dôkaznú povinnosť nielen v tom, že v určitom čase s dlžníkom uzavrel zmluvu o pôžičke, ale aj v tom, že predmet pôžičky teda peniaze dlžníkovi skutočne prenechal a že žalovaný dlh riadne a včas nezaplatil. Túto skutočnosť ani svedeckými výpoveďami v konaní žalobca nepreukázal. Na podklade ním predloženej kópie dokladu zo dňa 22.02.2012 bolo súdnym znalcom konštatované, že môže ísť o kompiláciu dvoch samostatných polovic papiera a teda povinnosťou žalobcu vo vlastnom záujme bolo nielen predložiť originál dokladu zo dňa 22.02.2012, na ktorom by bol aj nespochybniteľný podpis žalovaného, ale hodnoverne súdu preukázať, že žalovaný tento doklad podpísal a tvrdenú sumu od žalobcu prevzal. Vychádzajúc potom z úspechu žalovaného v spore priznal mu súd nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu. Zároveň mu uložil i nahradiť trovy štátu spojené s vykonaním znaleckého dokazovania.

2. Proti rozsudku prvoinštančného súdu doručil v zákonnej lehote odvolanie žalobca. V dôvodoch vymedzených v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, d/, e/, f/ a h/ CSP uviedol, že žalovaný počas konania pred súdom prvej inštancie opakovane uvádzal nepravdivé zavádzajúce tvrdenia najmä tvrdenie, že so žalobcom nepodpísal žiadnu zmluvu o pôžičke a tvrdenie, že podpis na listine označenej ako zápis o finančnej pôžičke zo dňa 22.02.2012 nie je jeho podpisom. Vychádzajúc však z výpovede žalobcu,

z výpovede svedkov a z listiny označenej ako zápis o finančnej pôžičke zo dňa 22.02.2012, prepisov SMS správ a z ostatných dôkazov vykonaných počas konania možno vyvodiť jednoznačný záver, že žalobca v právnom postavení veriteľa 22.02.2012 uzatvoril so žalovaným v právnom postavení dlžníka zmluvu o pôžičke, na základe ktorej mu prenechal v hotovosti peniaze v sume 1.000,- eur a žalovaný sa zaviazal vrátiť žalobcovi požičanú sumu peňazí. Z výpovede svedka E. jednoznačne vyplýva, že bol priamym svedkom odovzdávania peňazí žalovanému a sám žalovaný mu následne tri týždne po odovzdaní peňazí povedal, že dlhuje dlh žalobcovi 1.000 eur. Tiež potvrdil, že mal žalovaný v čase odovzdania peňazí podpísať papier. Svedok E. potvrdil vedomosť o pôžičke peňazí vo výške 1.000 eur, pričom vedomosť o tom získal i z toho, že mu žalobca ukázal SMS správu od žalovaného. Vedel to aj od žalovaného, ktorý mu to povedal v krčme. Svedkyňa H. okrem iného na pojednávaní uviedla, že žalobca jej ukázal originál listiny zápisu o finančnej pôžičke zo dňa 22.02.2012 dva mesiace po tom ako žalovaný ukončil pracovný pomer u žalobcu, a teda potvrdila vedomosť o tom, že žalobca požičal žalovanému peniaze v sume 1.000 eur a že žalovaný zaskakoval jej zmeny, aby mohol pôžičku v sume 1.000 eur vrátiť žalobcovi. Z podaného znaleckého posudku je podľa neho možné jednoznačne vyvodiť záver, že listina o pôžičke zo dňa 22.02.2012 nie je kompiláciou dvoch samostatných polovicí a že horizontálna stredová čiara na listine o pôžičke je výsledkom preloženia listiny na 4 časti a následného zloženia listiny o pôžičke zo dňa 22.02.2012 do zápisníka bezpečnosti práce. Dôkazom toho je aj veľmi jemná farebná pigmentová stopa v mieste nalomenia papiera - listiny o pôžičke zo dňa 22.02.2012. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Obo/61/2009 zo dňa 25.11.2010, v zmysle ktorého pre spôsobilosť listiny byť dôkazným prostriedkom nie je rozhodujúce, či ide o originál listiny alebo o odpis či fotokópiu, pričom predmetom znaleckého skúmania môže byť aj kópia parafovitého podpisu. S ohľadom na konštatovanie znalkyne a záver znaleckého posudku je možné jednoznačne vyvodiť, že žalovaný dňa 22.02.2012 zmluvu o pôžičke, teda listinu o pôžičke zo dňa 22.02.2012 riadne podpísal. Súd prvej inštancie nad rámec vykonaného dokazovania požadoval od žalobcu, aby súdu predložil originál zápisu o finančnej pôžičke, pričom zmluvu o pôžičke je možné uzatvoriť aj ústne. Zároveň vytýkal, že sa súd prvej inštancie riadne nezaoberal jeho tvrdeniami, tvrdeniami žalovaného prezentovanými počas pojednávania 10.05.2017, kde potvrdil, že žalobcovi písal SMS správy, ktorých obsah žalobca súdu prvej inštancie riadne preukázal, v ktorých žalovaný pôžičku nepoprel a písal žalobcovi, že pôžičku mu vráti. Ďalej uviedol, že dôvod uvádzaný žalovaným v podanom odvolaní podľa § 205 ods. 2 písm. d/ OSP nebol dôvodom na zrušenie rozsudku súdu prvej inštancie v nadväznosti na čo žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu zmenil, jeho návrhu v celom rozsahu vyhovel, alebo aby odvolaním napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal, aby odvolací súd jeho odvolanie odmietol ako podané oneskorene, postupom podľa § 386 písm. a/ CSP nakoľko z podacieho lístka nie je zrejmé, v akej veci bola poštová zásielka 09.08.2017 na Pošte Tvrdošín 1 podaná nie je jednoznačne preukázané, že obsahom zásielky bolo odvolanie, ktoré bolo opečiatkované podateľňou Okresného súdu v Námestove až dňa 14.08.2017. Ďalej sa považoval za potrebné pozastaviť nad argumentáciou žalobcu typu,... vyjadrenia žalovaného nie sú pravdivé a nie podľa práva, a to i napriek tomu, že má k dispozícii znalecký posudok, ktorého obsah vyvracia tvrdenia žalobcu ako i výpovede svedkov, z ktorých vyplýva, že žalobca mu viackrát poskytol pôžičky, ktoré vrátil.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že žalovaným uvedené skutočnosti vo vyjadrení zo dňa 06.11.2017 sú zavádzajúce, nepravdivé, nie podľa práva. Žalobca na základe vykonaných dôkazov zotrváva na tvrdení o tom, že podpis zamestnanca na listine označenej ako zápis o finančnej pôžičke zo dňa 22.02.2012 je pravým podpisom žalovaného. Žalovaný bol a je dlžníkom žalobcu z titulu pôžičky peňazí, je žalobcovi povinný vrátiť 1.000 eur s príslušenstvom.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v podanom odvolaní a súc viazaný odvolacími dôvodmi (§ 379, § 380 CSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario odvolaním napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu ako správne postupom podľa § 387 ods. 1,2 CSP potvrdil.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver, svoje rozhodnutie náležitým vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

7. Pokiaľ žalobca poukazoval na výpovede ním označených svedkov, ktorí mali potvrdiť ním tvrdenú skutočnosť o odovzdaní sumy 1.000 eur z titulu pôžičky žalovanému 22.02.2012 svedkyňa H. do výpovede uviedla, že zápis o pôžičke z 22.02.2012 jej bol predložený k nahliadnutiu vedúcim, t.j. žalobcom dva mesiace po tom ako žalovaný ukončil pracovný pomer u žalobcu, žalobca jej povedal, že požičal žalovanému 1.000 eur, avšak nevidela, že by sa bol podpisoval nejaký papier, taktiež nevidela, že by sa boli vyplácali nejaké peniaze a nejaká suma mala byť poskytnutá ako pôžička. Svedok E. na pojednávaní uviedol, že bol priamym svedkom toho, že žalobca odovzdával žalovanému peniaze, nevidel však akú sumu, videl len ako mu odovzdáva peniaze. Taktiež mu dával na podpis nejaký papier, ktorý žalovaný odmietol podpísať, neuviedol však ani čas, kedy malo k odovzdaniu peňazí dôjsť, ani sumu, ktorá bola predmetom uvedenej pôžičky. Svedok E. uviedol, že o existencii predmetnej pôžičky sa dozvedel zo SMS správy, ktorú mu ukázal žalobca, pri odovzdaní peňazí nebol, keď malo dôjsť k pôžičke žalovaný u žalobcu už nepracoval, pracoval niekde inde.

8. Ak potom zmluva o pôžičke je zmluvou reálnou a jej podstatnou náležitosťou okrem určenia predmetu pôžičky a povinnosti dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu je aj skutočné odovzдание predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi, žalobca tak ako konštatoval prvoinštančný súd neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovanému 22.02.2012 prenechal peniaze v sume 1.000 eur. Ani svedkovia nepotvrdili odovzдание peňazí žalobcom žalovanému 22.02.2012 v žalobcom tvrdenej výške 1.000 eur. Súdna znalkyňa v znaleckom posudku uviedla, že podpis žalovaného na listine o pôžičke zo dňa 22.02.2012 je s vysokou mierou pravdepodobnosti práve podpisom žalovaného, na druhej strane však dodala, že tento záver znaleckého posudku platí len za predpokladu, že sa kópia listiny zhoduje s originálom a originál predmetnej listiny súdu predložený nebol.

9. V nadväznosti na uvedené v ostatnom sa stotožniac s odôvodnením rozhodnutia zo strany prvoinštančného súdu odvolací súd toto ako správne postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, na podklade čoho mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným po právoplatnosti veci súdnym úradníkom.

10. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)